

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv. III. 37.186/2014/8. szám

A Kúria a Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt (...) felperesnek a (...) jogtanácsos által képviselt Nemzeti Közlekedési Hatóság alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. január 24. napján kelt 11.K.30.327/2013/27. számon hozott ítélete ellen a felperes részéről 29. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet

A Kúria a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.30.327/2013/27. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000.- (húszezer) forint felülvizsgálati költséget.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú hatóság 2013. január 21-én kelt, határozatával a felperest határidő kitűzése mellett a (...) hrsz.-ú ingatlanán elhelyezett reklámtábla eltávolítására, valamint 100.000,-Ft bírság és 20.800.- Ft ügyi hatósági eljárási díj megfizetésére kötelezte.

Az alperes határozatában az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta. Az alperesi határozatban foglalt végzésében a felperes fellebbezés elbírálásának felfüggesztésére irányuló kérelmét elutasította. Az alperes álláspontja szerint a tárgyi reklámhordozó az M35 autópályáról jól látható, így alkalmas az autópályán közlekedők figyelmének elterelésére az 1988. évi I. tv. (tov.: Kkt.) 12. § (3)-(3c) bekezdése szerint. A reklámtábla nem üzemanyag-töltőállomás területén található és nem tartalmaz kizárólag a közlekedés biztonságát elősegítő közérdekű tájékoztatást sem. Az alperesi hatóság határozata szerint az

ingatlan tulajdonosa az irányadó jogszabályban, azaz a Kkt. 46/G. §-ában biztosított határidőn belül nem távolította el a reklámtáblát. Az alperes álláspontja szerint a felperes azon megállapítása, hogy az elsőfokú közlekedési hatóság nem rendelkezik hatáskörrel a reklámtábla eltávolítására, nem megalapozott.

Az alperesi határozattal szemben a felperes keresetet terjesztett elő

Az eljárás bírósága a felperes keresetét elutasította. A Kkt. 48.§ (3) bekezdés a) pontjának 31. alpontja alapján megállapította, hogy a Kkt. az eljárás megindításakor hatályos, illetve az elsőfokú határozat meghozatalakor irányadó 12. § (3c) bekezdés rendelkezései szerint „A gépjárművek közlekedésére szolgáló közút lakott területen kívüli szakasza mellett nem lehet az úttesten közlekedők figyelmének elterelésére alkalmas reklámtábla, reklámhordozó vagy egyéb reklámcélú berendezés. A Kkt. 46/G. §-a szerint „Az e törvénynek az egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CXIX. törvénnyel megállapított 12. § (3)-(3c) bekezdése szerinti tilalommal érintett jelet, jelzést, egyéb tárgyat, berendezést, reklámtáblát, reklámhordozót és egyéb reklámcélú berendezést 2012. szeptember 30-ig el kell távolítani.” Mivel az alperesi hatóság egybefoglalt döntést hozott az elsőfokú határozat helybenhagyásáról és felperes fellebbezés elbírálásának felfüggesztésére irányuló kérelméről, ezért a bíróság rögzítette, hogy a 11.K.30.327/2013/3. szám alatti végzésével a Pp. 149. § (1) bekezdése alapján elrendelte az előtte 11.K.30.327/2013. ügyszám alatt folyamatban lévő peres eljárásban az elsőfokú határozat helybenhagyásáról rendelkező alperesi döntés határozat részének felülvizsgálatra vonatkozó kereseti kérelem elbírálásának elkülönítését, a felperes fellebbezés elbírálásának felfüggesztése tárgyában hozott végzés felülvizsgálatára irányuló eljárástól.

A bíróság álláspontja szerint a 2012. augusztus 7-től 2012. szeptember 30. napjáig rendelkezésre álló idő, amely csaknem két hónap, elegendő ahhoz, hogy az érintettek az új jogszabályi rendelkezés alkalmazásának eleget tegyenek, azaz az érintett táblákat lebontsák. Ugyanakkor a bíróság álláspontja alapján, mivel a 668/B/1996. ügyszámú alkotmánybírósági határozat indokolása szerint a reklám lényegéhez tartozik a figyelem felkeltés, figyelem felhívás, illetve mivel minden reklám értelme az, hogy a benne foglalt információnak ösztönző hatása legyen, ezért függetlenül a határozat meghozatalakor hatályos jogszabályi rendelkezésektől, a reklám önmagában a figyelem elterelésére alkalmasnak minősül. Az eljárás bírósága rögzítette, hogy a perben érintett tábla az áruház megközelítésén túl, a korábbiakban hivatkozottak szerint reklámszlogent is tartalmazott. Mindezek alapján a bíróság elutasította a felperes közlekedésbiztonsági szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát, mert a bíróság álláspontja

szerint nem volt szakkérdés, hogy a reklámtábla a figyelem elterelésére alkalmas-e, illetve az sem volt szakkérdésnek tekinthető az adott ügyben, hogy a reklámtábla nyújt-e a közlekedés biztonságát elősegítő tájékoztatást, vagy reklám célokat szolgál. A perben érintett tábla, azon kívül, hogy megjelölte az Auchan nagyáruház fellelhetőségének az irányát, reklámszlogent is („nálunk az árak a földön járnak”) tartalmazott. A bíróság álláspontja szerint a tábla így nem volt a Kkt. 12. § (3c) bekezdés utolsó mondatában foglalt, kizárólag a közlekedés biztonságát elősegítő közérdekű tájékoztatást tartalmazó táblának tekinthető.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte az ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan az eljáró bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítása mellett. Előadta, hogy az ítélet megalapozatlan és jogszabálysértő az Alkotmánybíróság eljárása kezdeményezésének elmaradása miatt, mivel a felkészülési idő hiánya tekintetében az eljáró bíróság alapvetően tévesen foglalt állást, hiszen nyilvánvaló, hogy ilyen horderejű jogszabályváltozások kapcsán a két hónapos felkészülési idő nem elegendő ahhoz, hogy a jogalkalmazók magatartásukat a megváltozott jogszabályi környezethez igazítsák. A felperes az alkotmánybíróság 28/2005 (VII. 14.) számú határozatában foglaltakra akként hivatkozott, hogy erre tekintettel az eljáró bíróság hivatkozott ítéletében elfoglalt álláspontja ellentétes az Alkotmánybíróság esetjogával. A figyelem elterelésére való alkalmasság kérdése körében előadta, hogy a bíróság tévesen interpretálta azt. E körben a 668/B/1996. számú alkotmánybírósági határozatra hivatkozott. A perbeli szakkérdésre hivatkozva előadta, hogy az eljáró bíróság ítéletében megalapozatlanul állapította meg, hogy nem tekinthető szakkérdésnek az, hogy a perbeli reklámtábla a figyelem elterelésére alkalmas-e illetve, hogy nyújt-e a közlekedés biztonságát elősegítő tájékoztatást, ugyanis ezeket a kategóriákat a jogszabály nem definiálta, megítélésükre egységes gyakorlat nem alakulhatott ki, következésképpen ezeket a kérdéseket kizárólag az ügy egyedi sajátosságai alapján, igazságügyi közlekedésbiztonsági szakértő bevonásával lehetett volna megválaszolni. Előadta, hogy szintén megalapozatlan az a hivatkozás, hogy mivel a perbeli tábla reklámszlogent is tartalmaz, ezért nem tekinthető kizárólag a közlekedés biztonságát elősegítő, közérdekű tájékoztatást tartalmazó táblának. Vitatta, hogy az alperes eljárása során az egyenlő bánásmód követelményét megtartotta, előadta, hogy az eljáró bíróság ezt a körülményt nem is vizsgálta. Jogsértésként a Pp. 155/B. § a Pp. 177. § (1) bekezdésében a Ket. 1. § (1) bekezdés a Ket. 2. § (1) bekezdésében, illetve a Kkt. 12. § (3c) bekezdésében foglaltakra hivatkozott.

Az alperes kérte a jogerős ítéletet hatályában történő fenntartását és felperes felülvizsgálati eljárási költségben való marasztalását.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő következtetésekre jutott. (Pp. 206. §)

A Kúria előjáróban kiemeli, hogy az ügyben hozott ítélet az eljáró bíróság részéről igen részletesen került kimunkálásra, annak indokait a Kúria teljes mértékben osztotta. E körben rögzíti a Kúria, hogy a Pp. 155/B. §-ban foglaltak nem sérültek, az Alkotmánybírósághoz előterjeszteni kért indítvány szükségtelen lett volna, erre vonatkozóan az ítélet részletes és helyes indokolást tartalmazott, egyben a Kúria megállapította, hogy az a döntés, hogy az ügyben eljáró bíró az Alkotmánybírósághoz fordul-e, vagy nem, a bíró mérlegelésén alapuló döntés, tehát jogsértésként nem hivatkozható, lévén nem objektív tényen alapuló mérlegelésről van szó. A Kúria rögzíti, hogy a leírtak alapján a Pp. 177. § (1) bekezdése sem sérült, figyelemmel arra, hogy a szakértő vonatkozásában az ítélet részletesen és kiemelten indokolta, hogy miért nem volt szükség szakértő kirendelésére, e körben a Kúria csak utal rá, hogy reklám képi tartalmát, mind az ügy iratai, mind az ítélet kiemelten rögzítette, e körben pedig a felek között vita nem volt. A Kúria egyben osztotta az eljáró bíróság álláspontját, a reklám tartalmát és célját illetően.

A Kúria kiemeli, hogy a felperes csak állította, de nem bizonyította a közigazgatási eljárás és a közigazgatási per folyamán sem, hogy a Ket. 1. § (1) bekezdésben foglalt ügyfélegyenlőség elve sérült. A Kúria utal arra, hogy az eljáró közigazgatási szervek vonatkozásában létezhetnek eltérő határozatok, ebből azonban nem következik szükségképpen az, hogy az adott, a jelen ügyben támadott, illetőleg felülvizsgálni kért határozat jogszerű, illetőleg jogszerűtlen.

A Kúria végül megjegyzi, hogy az eljáró bíróság az ügy peres, illetőleg nem peres részét egymástól ugyan elkülönítette, figyelemmel arra, hogy az alperes a jelen ügyben egy döntésben foglalt egy határozatot és egy végzést, azonban a Kúria utal rá, hogy a 2009. október 1-jétől hatályos Ket. 73. § (3) bekezdésében foglaltak ezt már nem teszik lehetővé, a kettős tartalmú döntést a peres eljárásban egyben el lehetett volna bírálni, figyelemmel arra is, hogy az ügy 2013-ban indult. Ennek a körülménynek ugyanakkor relevanciája az ügy eldöntése szempontjából egyáltalán nem volt, mivel e körben felperes jogszabálysértésre nem hivatkozott.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

A peresztés felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte a

Kúria az alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest a felülvizsgálati eljárásban felmerült illeték megfizetésére.

Budapest, 2014. október 21.

**Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Minya Krisztián s.k.
előadó bíró, Dr. Kovács Ákos s.k. bíró**